

1691.

1. Berger, Jo. Henr: Conclusionum forensium exercitatio I.
2. Berger, Jo. Henr: De privilegiis militum circa testam^{ta}menta.
3. Berger, Jo. Henr: De jure primae licitationis
4. Burschlagius, Jo. Balth: De atrii's I.
5. Burschlagius, Jo. Balth: De atrii's II.
6. Heber, G. Michael: ordinis Fatorum in aca. W. Hen^{berg}. Decanus: navaturis audiendi operam . . .
Inveni Jo. Walters . . . publice solemniterque dicturo.
7. Heber, Georg Michael: De defraudationibus metallicorum circa rem metallicam . . .
8. Homius, Korp. Heimir: De jure circa separ^{ationem} singularibus.
9. Homius, Korp. Heimir: Utrum in Saxonia actor ad cautionem juratoriam sententia dimitto jur^{jurandi} se subtrahere queat, si si defensores proten^{invenit}, utroque vult?
10. Naevius, Joh. Carolus: De acquibris observandis in judi^{caudis} et decidendis factis humanis

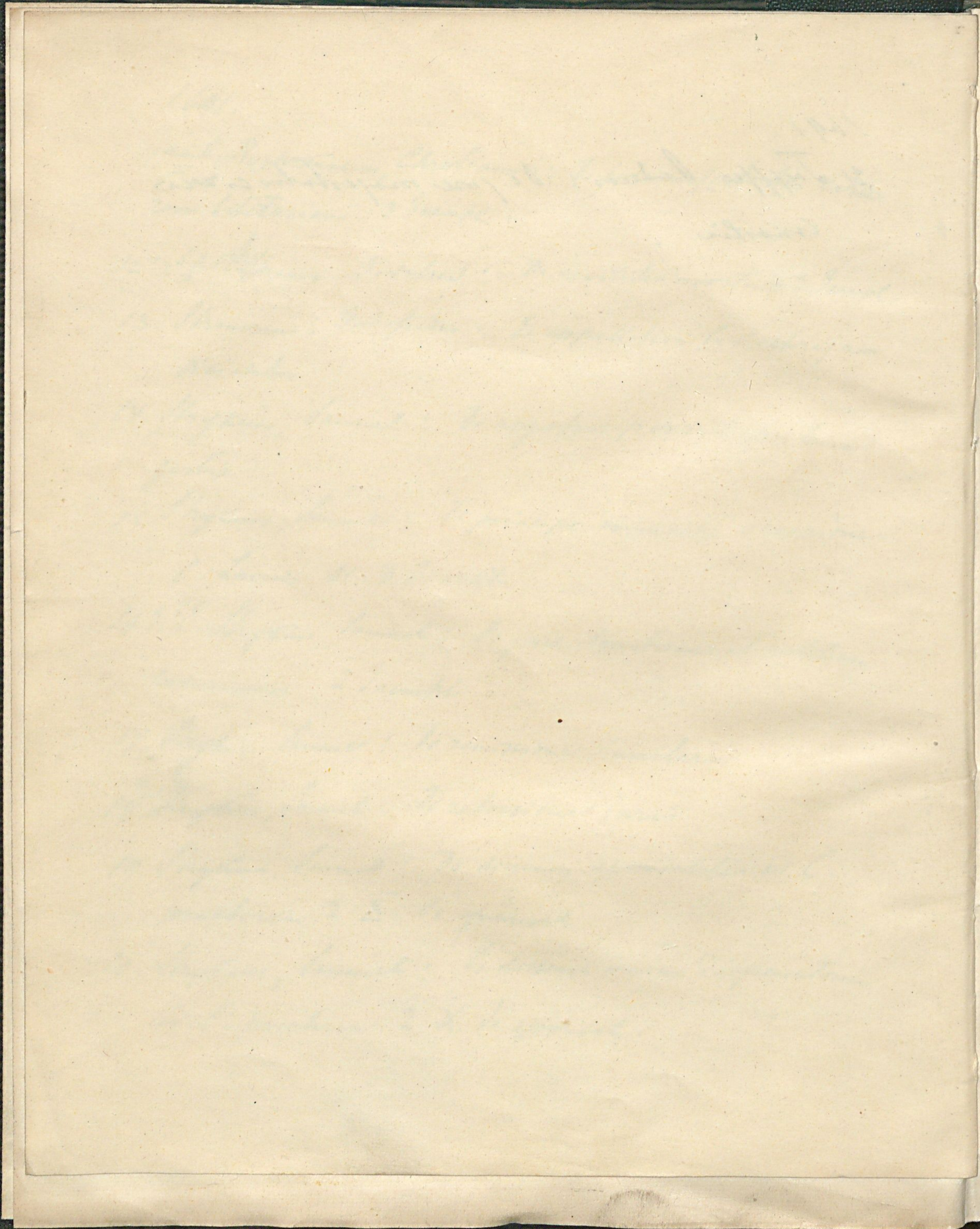
1691.

- 11^{a-b} Roehrensen, Christianus: De jure majestatis circa
rem litetariam. 2 Exempl.
- 12^{a-b} Strens, Godofredus: De civitate mortuis 3. Exempl.
13. Strens, Godofredus: De appellationibus in
civilibus
14. Strykius, Samuel: De negotiis per interpretem
gestis
15. Strykius, Samuel: De poinepe evincente occasione
l. Lucius 11. D. de evit. . . .
- 16^{a-b} Strykius, Samuel: De jure illustrium et nobilium
communis 2 Exempl
17. Strykius, Samuel: De remissione inularii
- 18^{a-b} Strykius, Samuel: De reversione juris
19. Strykius, Samuel: De dotem sponsalicio et C.
procherea. 2 X. de sponsal.
20. Strykius, Samuel: De dotem unius dispensationum
et C. procherea 2 X. de sponsal.

1691

21. Trepper, Andreas: De jure maiestatis eius
Constitutio .

Q. D. B. V.

1690

24.

D A C I A M
CONSULAREM,

PRÆSIDE

C. S. SCHURZFLEISCHIO,

Prof. Publ.

edifieret

M. JOHANNES FRANCISCI,

Coronâ-Transylv.

In Auditorio Majori,

D. 29. Martii,

A. C. M. DC. XC.

WITTEBERGÆ,

Typis CHRISTIANI SCHRÖDTERI, Acad. Typ.

I.

Dacia, quæ Transylvaniam designat, & mediterranea nominatur, regnum fuit, priusquam ditioni Romanæ conjuncta est: postea inter provincias relata, Consularis fieri cœpit.

II. Ex Thracia literæ legesque Græcorum in Daciam traductæ sunt, quibus usa videtur usque ad Trajani adventum, qui cum lingua Latina colonias Italicas huc deduxit.

III. Trajanus in hanc regionem, aditu difficilem, & angustiis faucibusque montium quasi muritam & clausam penetravit, cum ei pateret via ad *portas ferreas*, a quarum transitu objectis cohortibus, facilè arceri potuisset.

IV. Aurum argentumque, quod in Dacia effosum est, devehebatur in Macedoniam, & tradebatur præfecto, qui Romanorum jussu impositus, Thessalonice curabat, fructusque fodinarum & census publicos, in publicam Imperii utilitatem erogabat ac dispensabat.

V. Inter tres Dacias nobilissima semper extitit *consularis*, sub qua constituti erant cum Ducibus suis *Dacia Alpensis & Ripensis*. Omnes autem hæ Daciarum provinciæ tenebantur præfecto, regendæ Macedoniæ potestatem consecuto.

VI.

VI. Etenim Dacia Orientali, & speciatim Illytico Orientali attributa est, Romanisque Imperatoribus tantisper paruit, dum spreto Gallieni auctoritate insurgeret, & commota se in libertatem vindicaret.

VII. Quare cum Aurelianus Imper. viribus suis diffideret, eamque retineri posse desperaret, deductis inde praesidiis, Daciam neglexit, & jure per Trajanum acquisito, ac sub decem & octo Imperatoribus continuato cessit. Neque tamen sic omnia Latini cultus vestigia ibi deperdita sunt, ut lapides, viae publicae, rudera pontis Trajani, aliaque monumenta ostendunt.

VIII. Postea Imp. Græco-Romani, partitione Imperii facta, Daciam sibi vindicarunt, sed inclinatis horum rebus, Hunni in Daciam Pannoniamque moverunt, quibus ob crudelitatem excursionumque licentiam deletis, Hungari successerunt, sub quibus Germani & Saxones, fortes liberi que homines, regnante Geysa II. jus Civitatis in Transylvania adepti, septem castra, id est, septem urbes, quas etiamnum Germanorum Saxonumque posterius incolunt, laeto felicique rerum suarum initio condiderunt, vel potius ante Hungaros conditas, cultu & habitatione sua excoluerunt ac nobilitarunt.

IX. Non ergo pro advenis, nedum pro peregrinis habendi sunt, qui multis retrò seculis in principa-

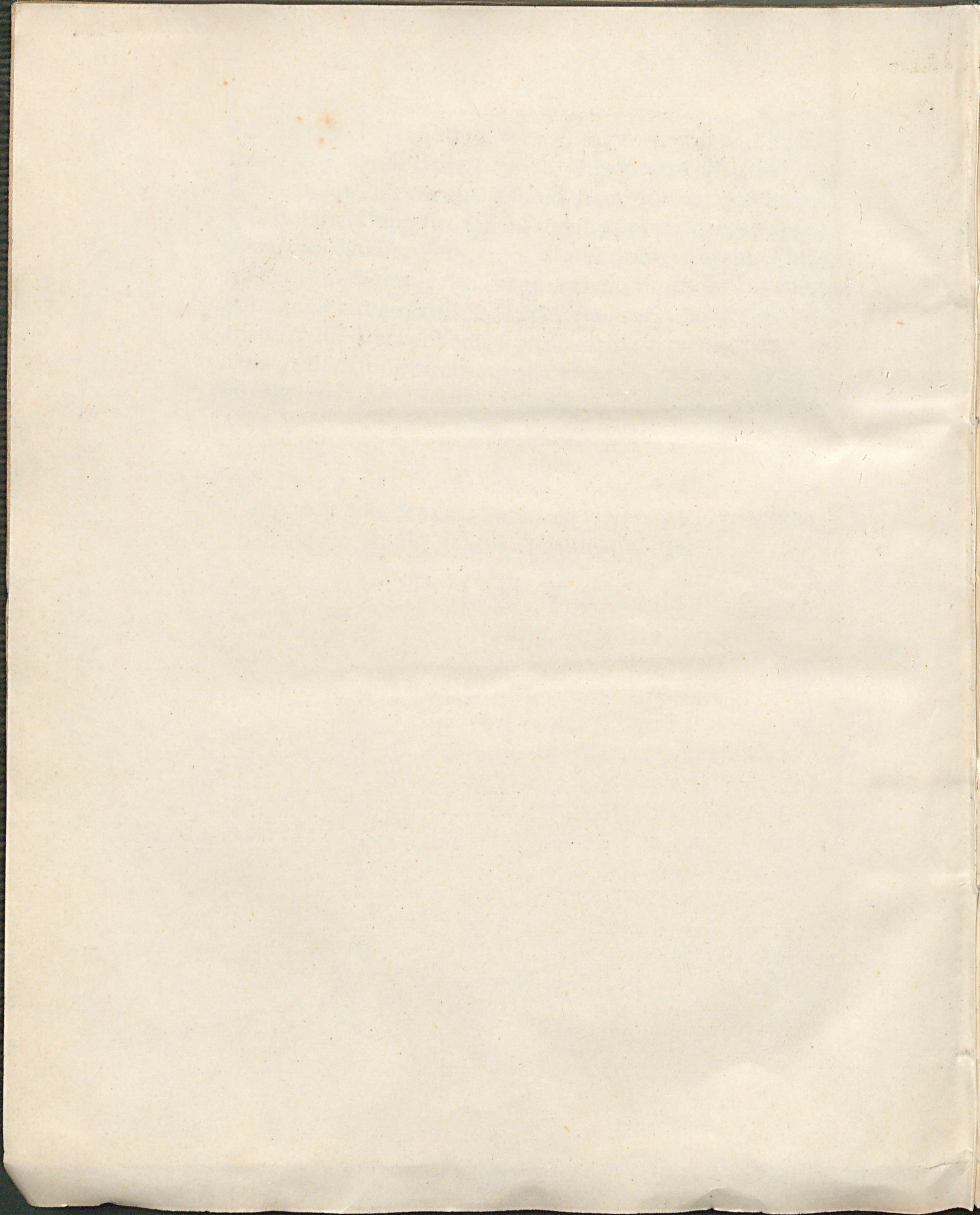
sum

cum remque publicam æquâ libertate, & pari *indigenatus* titulo coaluerunt, multisque aucti privilegii & immunitatibus, formam regendi popularem, & priscis etiam Germanis Saxonibusque usitatam, salvo Regum Principumque jure, in urbes suas admiserunt, ac turbato interdum Daciæ statu, principatuque mutato, constanter retinuerunt.

X. Recentiores sunt in Vngaria Germani, qui sub illud tempus, quo Ladislaus Posthumus regnum suscepit, cum manendi consilio propositoque; in Vngariam venerunt, & sedes ibi stabiles domiciliaque certa, sed conditione dispari, habere cœperunt.

XI. Quæ verò sæpe dominos mutavit Dacia, viros Europæ fortissimos genuit, sed nullos dedit, qui prisco Romanorum Imperio potirentur. Contra ex Pannonia, imprimisque ex oppido & agro Sirmiensi, plures Augusti Imperatores prodierunt. Ut crimen sit, non gratulari Augustissimo *Leopoldo*, qui altricem tot Imperatorum terram è faucibus barbarorum ereptam vindicat sibi, ac fortiter defendit, plenoque successionis jure ad filium *Josephum*, electum hoc anno & inauguratum Romanorum, atque hereditarium Ungarorum Regem transmittit, Daciæque bonis conditionibus receptæ, SECURITATEM ex antiqua Romanorum formula feliciter præstat, maximus idem, ac primus, inter primos septem Leopoldos, Imperator Augustus, numeri divinitatem rarâ & admirabili felicitate complens.

ULB Halle
002 120 747

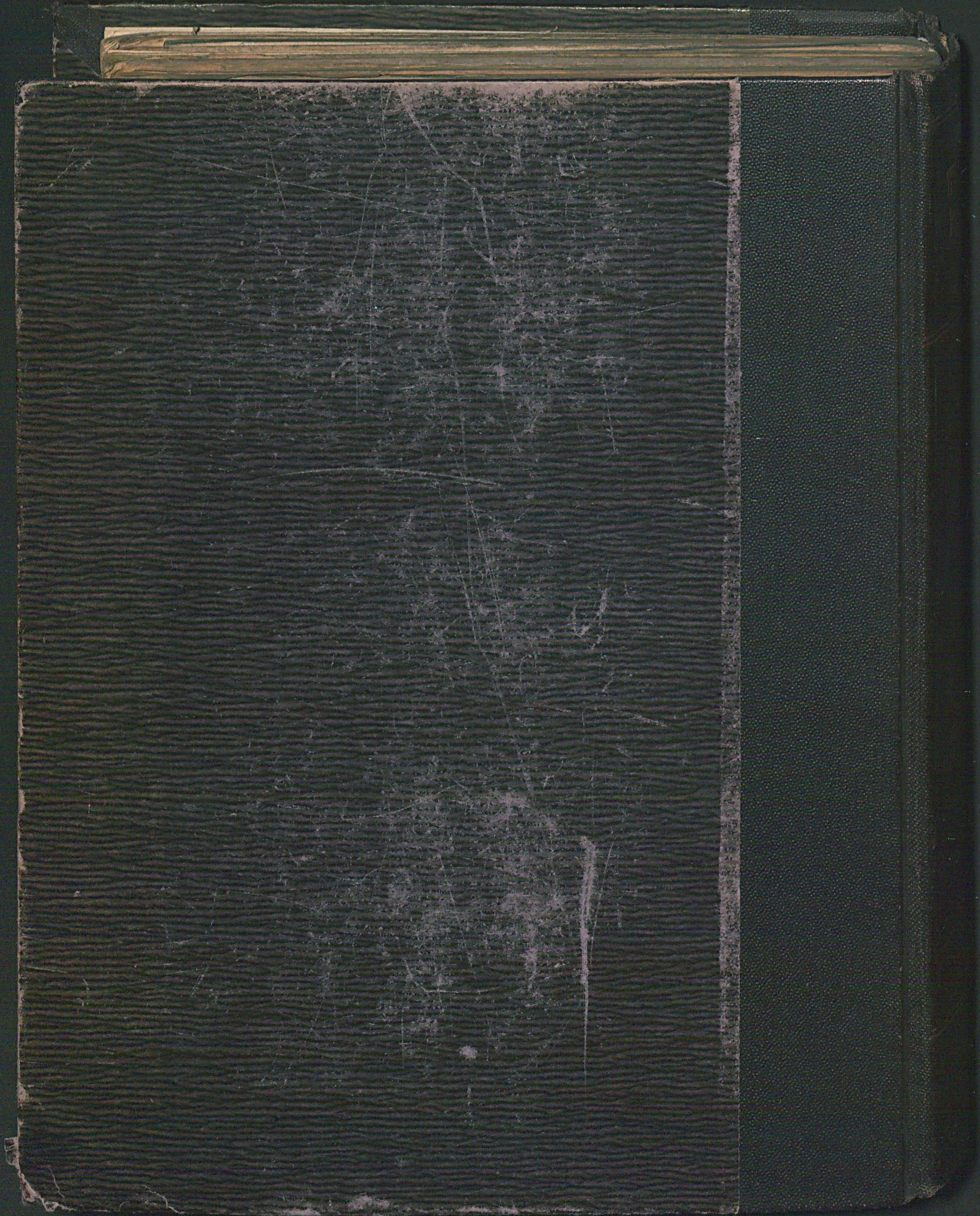
3

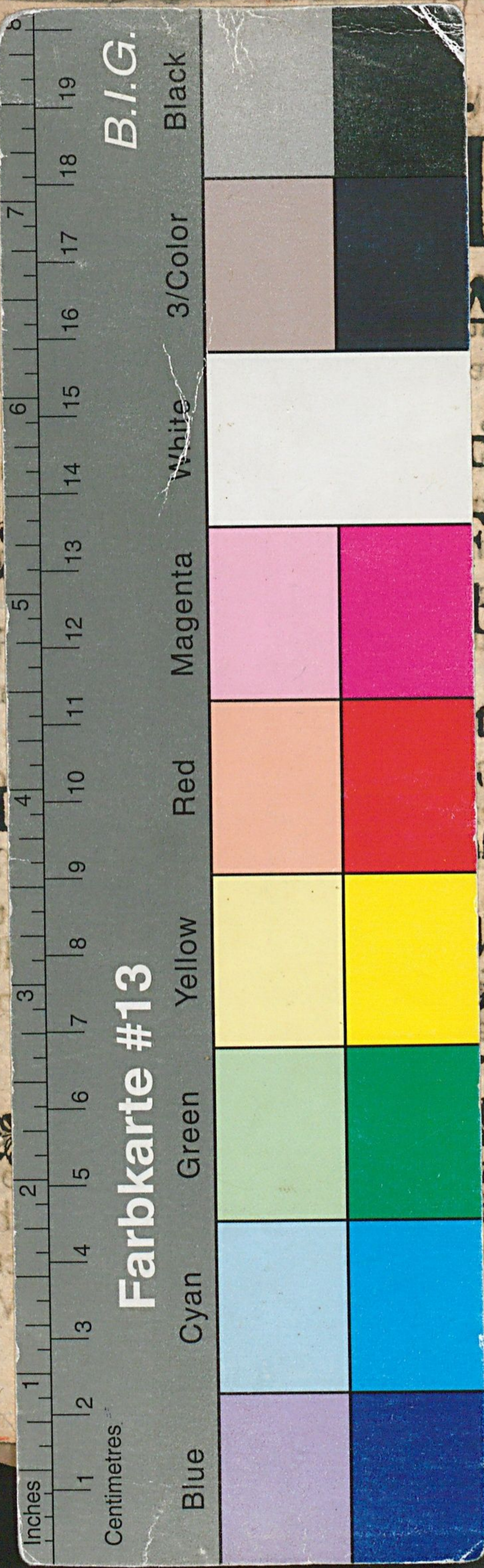

TA-200

1017

V. 1690 24/

AM

AREM,

DE

LEISCHIO,

bl.

RANCISCI,

sylv.

Majori,

ii,

XC.

RGÆ,

ERI, Acad. Typ.

